

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Præscriptionibvs. Titvlvs XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

CAP. XIII.

Non competit exceptio rei iudicatae res absolutae, quia non possidebat.

Idem. Aversario a tuo per iudicem absolutum, quoniam tempore motus rem petitam ab ipso sine dolo deiecit possidere, si eam modo possidet, tibi petenti denudat exceptio non obstat.

CAP. XIV.

Valde rescriptum impetratum ab excommunicato super professione appellationis, licet de excommunicatione non fecerit mentionem.

Idem.

Venerabilem fratrem nostrum Archiepiscopum b. Narbonensem, qui a iudicibus ex insufficienti gravamine ad Apostolum sedem appellavit, ad vos super appellatione litterarum nostrarum reportavit, & si ex causis aliis tempore impetrati rescripti vinculo fuerit excommunicationis adstrictus, de quibus ibi merito non habetur, ad prosequendam per eandem litteras appellationem praedictam decrevimus admittendam. Quia nihil excommunicato appellare profectus, si non posset appellationem suam prosequi, & super ea litteras impetrare.

DE PRAESCRIPTIONIBVS.

TITVLVS XXVI.

CAP. I.

Episcopus contra Episcopum locum per se conversum ad fidem praescribitur triennio: sed cum vacat ecclesia, vel est in schismate, non praescribitur contra ipsam.

Ex concilio Africano c.

Placuit, ut si quisquam a aliquem locum ad catholicam unitatem converterit, si eum per triennium nemine repetente tenuerit, ulterius ab eo non repetatur. Si tamen per ipsum triennium & fuerit Episcopus, qui possit repetere, & tacuit: si autem non fuerit, non praedictetur matri ecclesiae, sed licet cum locus acceperit Episcopum, ex ipso die intra triennium repetere. Item si fuerit Episc. ad catholicam fidem ex Donati f. parte conversus, non ei praedictetur praefinitum tempus: sed ex quo die conversus est, habeat per triennium potestatem repetendi locum, qui ad ipsam cathedram pertinebat.

CAP. II.

Quibus modis facimur. Primo sic: Taciturnitas praelati non nocet ecclesiae, donec sit praescriptum. Secundo sic: In rebus in vasis non currit praescriptio. Ioan. Andr.

Ex regego Gregor. Italiae Patricia.

Nihil g. prodest: [1 & infra.] Nihil cum scandalo, nihil cum forali strepitu vobiscum nos velle de causis pauperum definire, vobis scripsisse meminimus. Sed illud scire vos credimus, taciturnitatem atque patientiam nostram futuris post me Pontificibus in rebus pauperum praerudicium non facturam.

[1 Gloriosissima sanctorum & pulcherrimum corpora superficie, si vultus lateris intrinsecus: atq. illa magis cavenda est discordia cui satellitum pax praebet exterior. Illud vero quod in epistola nostra revoctare in memoriam vestram excellentia vestra studuistis contentari, scriptum esse vobis.]

CAP. III.

Per quietam & spertam possessionem triginta annorum, praescribitur ecclesiae vna praeiati, h. d. praeiati loquitur in praescriptione ecclesiae, & aliter. & iste intellectus tenendus est.

Gregorius.

a De occasione huius decreti vid. Anto. de Butr. in c. De re iud. b De mater. huius decreti. vide Philip. in cap. olim. sup. de re iud. c Canonum Graeco collectorum ex Carthaginensibus conciliis, incummetur castrensis rogatus primus. d Cas. eod. tit. in i. computationi. c fut. f Aug. lib. de her. c. 29. tom. 6. g C. eod. tit. in i. compul.

Sancorum & Patrum sanctiones sunt in ecclesiis venerunt, & nos in irrefragabiliter confirmatae, immo possessiones ad singulas provincias subiectas, quibus pertinent, a quibus per triginta annos possunt quiete & sincere abique synodali procedunt perpetuo teneantur.

CAP. IV.

Quarta decimarum. & funerals praescribitur non plusquam si quadraginta annorum spacio non solvatur, & canonice clefia interim non vacavit.

Alexand. III. Salernitano Archiepisc. b.

De quarta decime & c. oblationis defensionis, licet ab impetitione Episcopi quadraginta annorum tempore se posse tueri videtur. Nihilominus si pastoralis sedes caruisset pastore, qui iustitiam exigeret debuisset. Nam Rom. eccl. iustitiam praescriptionem contra ecclesiam non admittit.

CAP. V.

Possessor mala fide non praescribitur.

Idem. d.

Vigilanti studio & cavendum est, ne mala fidei possessores simus in praedictis alienis: quoniam si aliquis diebus possessionem iurat aliquem male fidei possessorem, nisi respuerit postquam se aliena superposuerit: cum bona fidei possessor dici non possit. Etenim enim legislator solam propter vitandum malitiam, & longi temporis errorem & confirmationem, quinquaginta vel quadraginta annorum praescriptionem legis imposuit. Nobis autem tam in rebus ecclesiarum quam latenuibus placuit non habere vigentem.

CAP. VI.

Una ecclesia in parochia alterius quadraginta annorum praescribitur.

Idem Meritano Episc. g.

Ad aures b. nostras pervenit, duas ecclesias in ipsa parochia possidere: [1 & infra.] Tunc fructuum partem praesentium innotescat, quod de iure dicitur & mandatum est conditio possidentis. Quia quae quadraginta annorum scriptio omnem prorsus actionem excludit.

[1 Ad hoc per nos vna alteram parochiam esse existimari volens, eas iure parochialis existens, praescriptionem non habere proponit. Ideoque quod iuris sit in hoc casu, non debet considerari.]

CAP. VII.

Latici spiritum alia possidere non possunt, ergo & praescribere, h. d. & quondam allegatur.

Idem Parmensi Episc.

Aufam & quae inter Regem Archid. & Nobilem rum G. super decimis vertitur: [1 & infra.] f. i. p. a. f. p. mandamus, quatenus causam ipsam sine decidas, non obstante praescriptione temporaria, concessione ecclesiastica seculari iure perferat, & si opponere eam voluerit: quia cum laici decimas praescribere non possint, eas nulla valent praescribere ratione.

[1 Experimenta tua de qua multum confidimus, praesentem audiendam & mediante iudicio terminandam.]

CAP. VIII.

Si contra praescriptionem vel annorum, qua facta est ecclesiam, opponatur interruptio, utraque probatur.

Idem. k.

a C. d. eod. tit. in i. compul. & post Concil. Lateran. in c. x. alex. III. part. 3. c. 7. in reff. Greg. noster. b d. de locutione. al. Salernitano. c C. d. eod. tit. in i. compul. d. de locutione. IV. e. Ca. 7. eod. tit. in i. compul. & post Concil. Lateran. part. 3. c. 7. f. Vid. l. fi. C. de praescri. long. temp. g. de locutione. h. C. d. eod. tit. in i. compul. i. Ca. 7. eod. tit. in i. compul. k. al. de decime non dicitur, D. Thomas: & sic. l. de i. p. p. k. al. de decime non dicitur.

non videtur. praescriptio enim & Apostolus dicit: Si vobis spiritualia seminaverimus, non est magnum si carnalia vestra metamus: & instantia vestra quotidiana. sic omnium ecclesiarum sollicitudo, sicut plenus novum praesentis pariter & veniens.]

CAP. XII.

Subditus non praescribit obedientiam contra praelatum. Idem de Celsis & de S. Donato prioribus.

Cum non liceat a capite membra recedere, non sufficimus admirari quod sicut referente Bracaren. Archiepiscopo nobis est intimatum, licet ecclesiae vestrae in ipsius sim diceces. consistunt, vos tamen obdite sibi tanquam Episcopo & vestro contumaciter recitatis: [1 & infra.] Ideo [quod] mandamus, quatenus praefato Archiepiscopo & ecclesiae Bracaren. obedientiam & reverentiam debitam, sicut alii clerici huius diocesis faciunt, impendatis, praescriptione temporis non obstante.

[1 Cuius igitur crimen avilantibus sit repugnare & solum idololatris nolle acquiescere, sustinere volentes, quod subditi praelati suis non obediunt ut tenentur, de communis f. n. con.]

CAP. XIII.

De iuribus ad Romanam ecclesiam spectantibus curris sola centenaria praescriptio.

Idem Nobili viro Mastafeloni.

Audaciam & Apostolatus non pervenit: [1 & infra.] Proponebatur ex parte tua Alexand. Pa. praed. nobis tibi in castro Palatioli concessisse singulis annis 40. sol. denariorum Papien. quos Rom. eccles. ibi consuevit recipere annuatim: insuper comestiones, banna, placita, forisfacta, & omnia iura, quae ibi Apostolic. sed. habebat. Sed ea tibi ratione nulla debent castellanus eiusdem castri constantissime afferrebat. Ad quod probandum inducebas praedicti Pa. privilegium, & librum eccles. Rom. censuale: hoc etiam nitentibus probare per testes, qui dicebant se vidisse praescriptum censum nunciis Rom. Pont. ad 50. annis, & infra fuisse solutum. Sed inter alia fuit ex adverso responsum, quod nec privilegium, nec liber censualis, tibi aliquid commodi afferret, cum privilegio usus non fuerit spacio annorum 30. & liber censualis suspectus existeret: quia non fuerat in camera nostra receptus, ac seriniarius alio modo scripserat dicta testium, quam dixissent. Nos igitur magis auctoritatem privilegii, quam depositiones testium attendentes, considerantes etiam librum censuale, quem non suspectum habuimus, licet non in nostra, sed in Cardinalis sancti Hadriani camera sit inventus, qui f. eum, quando camerarius fuerat, de camera B. Petri suscepti, nec credentes ipsum seriniarium (cum iuratus sit officium suum fideliter exequi) aliud scripsisset, quam a testibus diceretur: Respicientes insuper (quod est longe validius) ipsum negotium tangere, principaliter Rom. eccles. contra quam non nisi centenaria praescriptio currit: in solutione praedicti census & aliorum petitorum condemnavius partem adersam, injungentes eidem, ut tibi non tanquam tibi, sed tanquam eccles. Rom. (cujus auctoritate debes percipere, cujus etiam propter praedicta beneficia vasallus existis) sine difficultate persolvat.

[1 Te conquirent quod quaedam iura de castro palatioli a se. re. Alexand. Papa. n. tibi concessa castellan. ejusdem castri tibi reddere debebant. Porro re. ac. dil. fil. Leonis consulem, illius castri propter hoc in nostra praesentia constitutos audias secum diligenter.]

Idem Nobili viro Mastafeloni. A daudaciam & Apostolatus non pervenit: [1 & infra.] Proponebatur ex parte tua Alexand. Pa. praed. nobis tibi in castro Palatioli concessisse singulis annis 40. sol. denariorum Papien. quos Rom. eccles. ibi consuevit recipere annuatim: insuper comestiones, banna, placita, forisfacta, & omnia iura, quae ibi Apostolic. sed. habebat. Sed ea tibi ratione nulla debent castellanus eiusdem castri constantissime afferrebat. Ad quod probandum inducebas praedicti Pa. privilegium, & librum eccles. Rom. censuale: hoc etiam nitentibus probare per testes, qui dicebant se vidisse praescriptum censum nunciis Rom. Pont. ad 50. annis, & infra fuisse solutum. Sed inter alia fuit ex adverso responsum, quod nec privilegium, nec liber censualis, tibi aliquid commodi afferret, cum privilegio usus non fuerit spacio annorum 30. & liber censualis suspectus existeret: quia non fuerat in camera nostra receptus, ac seriniarius alio modo scripserat dicta testium, quam dixissent. Nos igitur magis auctoritatem privilegii, quam depositiones testium attendentes, considerantes etiam librum censuale, quem non suspectum habuimus, licet non in nostra, sed in Cardinalis sancti Hadriani camera sit inventus, qui f. eum, quando camerarius fuerat, de camera B. Petri suscepti, nec credentes ipsum seriniarium (cum iuratus sit officium suum fideliter exequi) aliud scripsisset, quam a testibus diceretur: Respicientes insuper (quod est longe validius) ipsum negotium tangere, principaliter Rom. eccles. contra quam non nisi centenaria praescriptio currit: in solutione praedicti census & aliorum petitorum condemnavius partem adersam, injungentes eidem, ut tibi non tanquam tibi, sed tanquam eccles. Rom. (cujus auctoritate debes percipere, cujus etiam propter praedicta beneficia vasallus existis) sine difficultate persolvat.

[1 Te conquirent quod quaedam iura de castro palatioli a se. re. Alexand. Papa. n. tibi concessa castellan. ejusdem castri tibi reddere debebant. Porro re. ac. dil. fil. Leonis consulem, illius castri propter hoc in nostra praesentia constitutos audias secum diligenter.]

a Cap. 2. od. tit. in 2. compil. vid. Rem. singuloo. incip. Curia lu de Florentia. b Archiepiscopo. c C. 3. od. tit. in 3. compil. Anchar. consil. 310. & Paul. Cast. consil. 290. incip. In tallo praesent. d afferrebat. e Libro censuali ecclesiae in loco non suspecto servato creditur. l. r. ff. de corr. per. Bact. f al. quia.

309
ad a autem te teite volumus & tenere, quod ad ver-
tice ecclesiam minorem praescriptionem, quam quadra-
ginta annorum Rom. eccles. non admittit, licet quidam
apostolus comprobant tricenariam: & ecclesia se potest
obviam ecclesiam quadragenaria temporis praescriptio-
nem dicit illa, quam inconcussa quadraginta ann. no-
strae possidisse. Verum si de praescriptione & interru-
ptione inter partes fuerit mota questio, ab utraque parte
causa recipi debet: & si probata fuerit interruptio,
praescriptio non reitinebit.
CAP. IX.
Eius praescriptio ecclesiarum, quadraginta annorum spacio
praescribitur.
Idem Synesio Episcopo.
Quia iudicium & Abbate C. competimus, inter eum
& Abbatem sancti Luciae, quod exortam esse finem
quodammodo: agrimenloris definitionem illam pro-
fessionem finitendam.
Invenimus igitur, ut ad loca de quibus est contentio
adventum, eam in vestra facia praesentia terminari.
Quod quingenta tantum annorum praescriptione utriusque
partis servata.
CAP. X.
Tempus praescriptio non curris praescriptio.
Lucas III. de Massandane & de Deseffre Abbatibus.
& Magistro A. de VV. de Fordat.
Ex transmissa & conquisitione Abbatibus & Monacho-
rum de Sibone, accepimus, quod cum ecclesia de Ca-
merano ad ius eorum pertinere, & homines de Sibone &
Vim ecclesiam pariter tibi sint ipsius ecclesiae: cle-
rici qui praesentibus habuerant ecclesias, minuatim omne
iure reale praeferi ius funerandi matrici ecclesiae sub-
stantur: & infra. Dil. ve. man. quatenus decimas &
oblationes cum aliis obventionibus memoratae matrici
ecclesiae (praescriptione hostilitatis tempore non currente)
restituatur.
CAP. XI.
Praescriptio quae debetur legatis & nunciis Apostolicae sedis,
praescriptio non potest.
Innocentius III. Abbatibus de [Cenedo].
Credentes ad praesentiam nostram praepositis san-
cti Nazarii, & A. canonicis sancti Stephani, syndici
& procuratores primicerii & clerici & Mediolani. de or-
dine ipsi legatos & nuncios Apostol. sed. devotè recipiant
& procuratores, dicti ordinati, procurare ipsos renuunt, &
procuratores f. ad expensas subsidium impartiri: [1
infra.] Volentes autem ut quod omnibus imminet,
ad omnes comprobent. Mandamus, quatenus nisi
dicti ordinati per speciale privilegium Apostol. sed. a
praedictis procuratoribus ostenderint se immunes,
cum in longissimo tempore procuratoris obsequium
non impendunt: cum in talibus praescriptio sibi locum
tempore vindicare ipsos ad procuratoris sarcinam or-
dine debito subeundam teneri decernas.
[1 Unde clerici Mediolani, grave querantur sibi praedi-
catorum, cum non per curiam ipsam sepe contingat tran-
sire, nec nuncios vestros & legatos, quanto in eorum procuratio-
ne necesse est, tanto facientes amplius praegravantur, &
quod per litteras non esse procuratoris dirisum, tanto a facienti-
bus illis percurantur. Quo spacio in ordinari, cum proen-
tibus illis legatos non suffimus, & spiritualia sicut Deus dedit
omnibus ministris, in omnibus se iure speciali tueri satagant.]
a Cap. 2. od. tit. in 2. compil. vid. Bald. tract. de prad. in s.
p. 1. c. 1. b Cap. 2. od. tit. in 2. compil. vide ita reponen-
dum in sequenti: idem Synesio Episcopo. c Cap. 7. De expell. mon.
non obstantibus est scriptum, quando videlicet curat praes. vid.
Synesio. de app. f. non breviter. Ad. late per Ripam tract.
de app. l. 1. c. 1. m. 3. comp. e al. vlt. de dolo, in aut.
f. de app. vlt. subact. subsidium, &c.

CAP. XIV.

De centenario prescriptione, que solam curie contra Romanam ecclesiam, tempore schismatis deducatur.

Idem Hl. & Gu. Abbatibus. Cvm a vobis: [1 & infra.] Licet igitur tam legali, quam canonica sit definitio statutum, ut contra Rom. eccl. que gaudet privilegio speciali, non nisi centum annorum prescriptio locum sibi valeat vindicare: tempora tamen intercedentium schismatum, que secundum juris ordinem cursum prescriptiois impediunt, notamus aliquatenus computari, sed diligenti consideratione adhibita de ipsa computatione deduci.

[1 Aliis literis dedimus in mandatis, ut in causam qua inter ecclesiam Hildensem, ex una parte, & ecclesiam de Gand. & eccl. Roman. ex altera dignosceretur agitari, testes ad probandum prescriptioem recipere debeant. Infirmitate prescriptioem vobis duximus declarandum, quod postquam prescriptio contra monasterium factum & libertatem ipsius dicitur inchoata, sessio trium schismatum adversus Rom. eccl. intervenit.]

CAP. XV.

Prælatus infra prescribere in certis ecclesiis sua diocesi non ius Episcopale: subducitur tamen de prescriptioe tempus, quo vacavit ecclesia cathedralis.

Idem Helien. & Resen. b. Episcopis. Videtur & intellectus e meritis causæ, que vertitur inter Vigorens. Episcopum, & Abbatem de Hevescham super ecclesiis in valle de Hevescham, quas Episcopus asserit ad se diocesana lege spectare, Abbas autem eas esse ab ejus jurisdictione prorsus exemptas: [1 & infra.] Verum tanto tempore probantur per testes ab Abbatibus de Hevescham pleno jure possessas, ut videantur in eis Episcopale jus legitime prescripsisse: [2 & infra.] Quocirca mandamus, quatenus inspectis privilegiis The. & Of. Regum, que Abbas super præmissa libertate asserit se habere, si per illa constiterit, quod vallis de Hevescham sit ille locus, si per illa constiterit, quod vallis de Hevescham sit ille locus, quem C. præd. no. libertati donavit, absolvatis Abbatem ab impetitione Episcopi super ecclesiis memoratis: & adjudicantes illas Abbati pleno jure subiectas. Episcopo super illis silentium imponitur. Quod si Abbas in hac probatione defecerit, audiat probationes super tempore, quo intra quadraginta annos sedes Episcopalis vacavit: & si per tantum tempus vacasse confiterit, ut illo subdud. non sit quadragenaria completa prescriptio, vos in illis ecclesiis Episcopale adjudicetis Episcopo, & super illo perpetuum silentium imponatis Abbati. Si autem exceptionem hujusmodi Episcopus non probaverit: quia tamen interruptionem probavit circa processionem Pentecostalem in villa & ecclesia de Mortana, & ad receptionem ac procuratorem Archidiaconi. nec non solutionem denariorum S. Petri in valle de Hevescham, circa cognitionem quoque casarum matrimonialium, & capellani suspensionem in prædicta villa de Mortana, & interdictum capellanum in præfata villa de Hevescham, vos super his Episcopale adjudicetis eidem, si tamen circa suspensionem & interdictum hujusmodi intra quadraginta annos interruptio facta fuit: in cæteris ei silentium imponentes, que Abbas prescripsisse probatur.

[1 Cognovimus evidenter ecclesias illas per privilegia Rom. Pontif. non esse ab Episcopali jure substractas, nisi forte vallis de Hevescham sit ille locus quem a duobus Regibus, Rendo-ville licet & Osa libertati donata h. m. C. Ep. libertati donavit, si vis in ipsius privilegio continetur.]

[2 Nisi forte per tantum temporis spatium Vigorens. ecclesia

Idem Pifano Archiepiscopo. Idem diligenti: [1 & infra.] Cum prædicta Curia ad jus & proprietatem B. Petri pertinet, tunc tunc Sardinia nullo pertinet medietate. ubi non potest vel ecclesia tua à Marchione Masse iudice Curie fidelitatis exigere juramentum: [2 & infra.] igitur, que nuncius tuus proponere voluit, cum spectis, non intelleximus te vel ecclesiam tuam per hoc aliquo jure subnixam, cum nuch. sed. quod non ostendas, per quem à iudice Curie fidelitatis exigere tui fidelitatis exigere tui juramentum, cum fecerim conditionem tuam, nec ecclesia Pifana, vel tu fueris in quâ probatione juris exigendi hujusmodi juramentum, quod per

[1 Cognovimus evidenter ecclesias illas per privilegia Rom. Pontif. non esse ab Episcopali jure substractas, nisi forte vallis de Hevescham sit ille locus quem a duobus Regibus, Rendo-ville licet & Osa libertati donata h. m. C. Ep. libertati donavit, si vis in ipsius privilegio continetur.]

de reform. cap. 20.

interim vacasset, ut tempore vacationis solam prescriptioem sit impleta.]

CAP. XVI.

Non potest subditus contra superiorum visitationem rationem ratione visitationis deditam, in seipso prescribere: nisi vis alius in personam alterius prescribere possit.

Idem Parisius Episcopo. Cvm a ex officio sui debito Senon. primum visitaret Archiepiscopus Senonens. per Parisios ecclesiam transitum faciens, ad Abbatem sancti Maglii Parisiensis de Castres, & quorundam aliorum ecclesiarum diocesis necesse habuit declinare: à quibus tunc procuratorem sibi debitam postularet, ipsi curiam non niter negaverunt, ad fax negotiationis detestationem solum allegantes, quod non meminerat se procuratorem hujusmodi prædictis ecclesiis exhibere. Archiepiscopi exsolvisse, nec ab eis aliquando fuisse petita: [1 & infra.] Nos igitur præmissam allegationem nullam penitus reputantes, cum contra procuratorem, que ratione visitationis debetur, quædam potest aliquo modo prescribi, & salius curiam præscribere possit & utramque. Mandamus & optenus sententiam, quam in hujusmodi consuetudine antiqua Metropolis consuetudine talis Archiepiscopi memoratus, usque ad fronsitionem consuetudinis observari, quia secundum Apollonem: Quis curiam lia feminat, non est magnum, si metat curiam, curiam cogatur suis stipendiis militare. Si quid ex illis, quàm superius fuerit allegatum, contra intentionem Archiepiscopi obijcere voluerit & probare, contumaciter justitiam exhiberi.

[1 Idem vero Archiepiscopo propter procuratorem hujusmodi rationabiliter denegatum alius auctoritate prescribere, non potest hoc à sede Apostolica impetrare, ad illorum executionem, quod estem postmodum, quoniam suspensum fuerunt in quibusdam articulis excommunicationis asserentes, quod tamen Archiepiscopo literis prescriptum continetur, que eadem sententia petenda aut. Ap. confirmantur.

CAP. XVII.

Qui alieno nomine possidet, non prescribit, nec etiam a proprio, nisi habeat eorum fidem & ipsam utilitatem, si prescribit contra eum. hoc dicitur, secundum litem. Anst. ad litem. Pisanorum.

Idem Pifano Archiepiscopo. Idem diligenti: [1 & infra.] Cum prædicta Curia ad jus & proprietatem B. Petri pertinet, tunc tunc Sardinia nullo pertinet medietate. ubi non potest vel ecclesia tua à Marchione Masse iudice Curie fidelitatis exigere juramentum: [2 & infra.] igitur, que nuncius tuus proponere voluit, cum spectis, non intelleximus te vel ecclesiam tuam per hoc aliquo jure subnixam, cum nuch. sed. quod non ostendas, per quem à iudice Curie fidelitatis exigere tui fidelitatis exigere tui juramentum, cum fecerim conditionem tuam, nec ecclesia Pifana, vel tu fueris in quâ probatione juris exigendi hujusmodi juramentum, quod per

de reform. cap. 20.

Idem diligenti: [1 & infra.] Cum prædicta Curia ad jus & proprietatem B. Petri pertinet, tunc tunc Sardinia nullo pertinet medietate. ubi non potest vel ecclesia tua à Marchione Masse iudice Curie fidelitatis exigere juramentum: [2 & infra.] igitur, que nuncius tuus proponere voluit, cum spectis, non intelleximus te vel ecclesiam tuam per hoc aliquo jure subnixam, cum nuch. sed. quod non ostendas, per quem à iudice Curie fidelitatis exigere tui fidelitatis exigere tui juramentum, cum fecerim conditionem tuam, nec ecclesia Pifana, vel tu fueris in quâ probatione juris exigendi hujusmodi juramentum, quod per

a Cap. 6. eod. tit. in 3. compil. b al. Raceron. c Cap. 5. eod. tit. in 3. compil. vid. e. auditis. sup. de in integr. rest. ubi D. B. Bald. in tract. de prescrip. in 3. p. 6. p. principalis q. 1. Felin. in ca. servituzibus sup. de off. ordinarii. d Hodiè concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 20.

idem Apoll ab ipsis iudicibus receptum fuisse fateris, per quod constat ecclesiam Romanam semper in quasi possessione fuisse, cum pro ea ministerio tuo & antecessorum tuorum curam fecerit, & praescriptum iuramentum: & in hoc iuramento & ecclesiae fuerit iuramentum ex-pressum, quod iuramentum praescriptum de-clarando iure & honore sed. Apoll. fuerit violatum: unde licet retineri non possit, quod contra iuramentum huiusmodi fuerit scienter obtentum: quia etiam secun- dum hoc locum praescriptio habere non possit, cum in praescriptione rerum ecclesiasticarum bona fides & iustus titulus exigatur: et etiam locum potuisset habere praescriptio, non credimus cenariam praescriptionem contra sola curia dicitur Hom. eccl. posse probari.

[i] Praescriptio annis quibus illa tabernaculi archa significat, in qua nonnulli vasa sunt & Monna sunt iudicis Dimonia reconditis, utrumque annis suis scriptis dicit & asserit reprobatae, cum in praescriptio annis qui universi ecclesiarum praescripti praescripti Deo au-ctore sunt, & vasa reconditis & monna debet esse dulces, & non fructus hominis & devoti, & reliqua rebelli ferat, de qua dicitur. Hinc est quod illius vasa reconditis, quae nonnulli dicit in stabulum, vasa adhibetur & olivum, quae nonnulli dicit & exortationis oleo delinquentium vulnera sanant: vasa ecclesiastica fuerint suscipiunt. Licet & quaedam praescriptio contemptu monita nostri & mandata, quae nonnulli dicit fratrum tuam frequenter inducere, ut dicit, si. in. II. Maximiano Magis, iudicem Calanatum iuramento fide-licitate asserit, quod existeri tibi & ecclesiae Pisana scilicet, ut eo nonnulli dicit & ecclesiae Romanae iuratae, non solum asseritatem veritatem, sed & actionem scriptis potuisset in te procedere ec-clesiastica dicitur.

[i] Super in vasa annis taliter respondisti, quod ab eo tem-pore quo fuit scriptum ad praescriptum officium, iuramentum fide-licitate praescripti ad praescriptum receptum: sicut te per Archiepi-scopus Viterbani praescriptum, vasa magna auctoritatis & bo-nitatis, quae longum tempore in curia Romae existeret, ipse quoque praescriptum in consuetudinem, & statuta, & omnes antecessores tuos, qui fuerunt tui magna auctoritate, sic te antequam consuetudinem tenuis-sets, & fuisse, cum nihil tibi vel ipsi habuimus ab Apoll. si praescriptum.

CAP. XVIII

Alia in capitulo praescribere potest iura episcopalia, obtinet sa-nta in his, quae praescripta sunt, quae ad rituales.

Idem Episcopus Lucani.

Quia olim frater Episcopus, cum Abbate & mona-cho sancti saluatoris de Fichero super plebe Pala-estinae & vicariis capellis ipsius in nostra praescriptio litigando institutionem in eis, & alia ad ius Epi-scopale pertinetia vindicantes, ad fundandam inten-tionem tuam per commune principaliter allegabas, quod iudicibus dicebas universa iustitiam in praescriptio loca, quae sunt in diocesi tua constituta, ad te tan-quam ad directiorem Episcopatum pertinere, arbitrium & potestatem super hoc promulgatum a Pistorien. Episco-pis habere debere ac primicerio Lucanis allegans. Ad-herentem autem intentionem tuam Abbas Greg. vii. de. Prae. praedecess. nostri privilegium exhibuit: quod praescriptio arbitrium multo videbatur tempore pre-rogative: per quod tam monasterium, quam plebs & ca-pella praescriptio videbatur libertati donata: [& infra.] Aliam quoque Rom. Pont. dicitur Abbas privilegium u-tilitatem post arbitrium promulgatum obtentis, qui li-berum privilegium sibi concedere videbatur: [i & j.]

a. super b. C. dicit in 3. compil. Vide Guid. Rap. hie. c. de vasa. sed. parte approbatur. sup. de arb. ca. ex par. d. hie. a. vasa. praescriptum nonnulli manifeste desunt.

Quia praedictus Abbas sufficienter ostendit monasterium suum super institutionibus, destinationibus, & ordinatio-nibus plebani & clericorum, baptismis, & poenitentia in-levioribus culpis, sepultura, decimarum perceptione, ac divinis officiis celebrandis, tam in plebe, quam in capel-lis praedictis in excommunicando atque interdicendo, & etiam absolvendo legitima praescriptione munitum: Ab-batem ipsum ab impetitione tua super iam dictis articulis duximus absolvendum, super illis tibi perpetuum sen-tentium imponendo, super aliis omnibus, quae ad ius episcopale spectare noscuntur, juxta tenorem arbitri eun-dem Abbatem, quod ad plebem & capellas praedictas sententialiter condemnantes.

CAP. XIX.

Quae praescriptione completa privilegium contrarium impetret, & utitur illo, praescriptioni renunciat. Si praescriptio non erat com-pleta, malam fidem habet: & ideo non praescribit.

Idem.

Veniens a ad praesentiam nostram Abbas sancti Martini de Pannonia: & infra. Peritit a nobis post-modum idem Abbas, ut Vespriem. Episcopus non im-pediatur vel faciat impediri, quo minus omnes, qui in ma-gien. parocia vel comitatu consistunt de omnibus quae possident, decimas sibi solvant: sicut in privilegiis Paschalis Pa. praed. no. & sancti Regis Stephani continetur. Praefatus vero Episcopus postulat, ut decimas ma-gien. comitatus intra suae dioecesis terminos constitutas, quas detinet idem Abbas, sibi restitui faceremus, nisi alio-quin jure speciali seipsas possidere monstraret: & infra. Chitina vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad sacros ordines promovendi fuerint, clerici ecclesiasticum vel ca-pellarum ipsius monasterii, quod est in Vespriem. dioecesi collatum a Vespriem. Episcopo postulant: si qui-dem catholicus fuerit, & gratiam sed. Apoll. habuerit, & ea gratis sine privatione aliqua voluerit exhibere: alioquin ab alio, quem maluerint, praesule catholico suscipiendi ea liberam habeant facultatem: sicut in privilegio dicti Paschalis, & Alexan. Papae praedecess. nost. persequimus contineri. Non obstante privilegio Clementis Papae, per quod privilegiis suorum praedecessorum non extitit de-rogatum, cum de ipsis nullam fecerit mentionem, praescribitur eum & ipse Clemens privilegium illud concesserit, saltem institutionibus, non solum Romanae ecclesiae, sed ipsius etiam legatorum. Nec obstare poterat praescri-pitio, quam idem Abbas in suum subsidium opponebat: quia si consummata erat, quando ab Alexandro Papa privi-legium impetravit, iuri praescriptionis renunciasse vi-detur, praesertim cum oram vobis privilegio illo sit ite-rus, quod suae intentioni (quantum ad hunc articulum) contradicit. Si vero nondum consummata erat praescri-pitio, sed erat in praescribendo: post impetratum huius-modi privilegium, bonam fidem non habuit: & ideo se-cundum canones non praescripsit.

CAP. XX.

Nec in foro canonico, nec civili, valet praescriptio cum mala fide.

Idem in Concilio generali. c.

Quoniam d. omne, quod non est ex fide, peccatum. Quae Synodali iudicio definimus, ut nulla valeat ab-que bona fide praescriptio, tam canonica, quam civilis. Cum generaliter sit omni constitutioni atque consuetu-dini derogandum, quae abque mortali peccato non pot-est observari. Unde oportet, ut qui praescribit in nulla temporis parte rei habeat conscientiam aliena.

a. Cap. i. D. de priv. in 4. compil. b. Vide Luce. C. de Test. l. i. c. sub Innoc. III. c. 41. d. Ca. 3. eod. tit. in 4. compil. Vide Mathesil. sing. 23. in c. nota quod omnes leges.